

عنوان مقاله:

بررسی پیامدهای اجتماعی حاشیه نشینی در شهر بابل

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی - دبی و مصدر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

نرگس طوسی نژاد - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد واحد سمنان

خلاصه مقاله:

اسکان غیررسمی یکی از چهره های بارز فقر شهری است که درون یا مجاور شهرها به ویژه شهرهای بزرگ به شکلی خودرو فاقد مجوز ساخت و ساز و خدمات اجتماعی با تجمعی از اقشار کم درآمد و سطح نازلی از کمیت و کیفیت زندگی شکل می گیرد. حاشیه نشینی به عنوان یک مسیله اجتماعی پیچیده در بستری از تعاملات و که متاثر از عوامل مختلف است شکل می گیرد. حاشیه نشینان اکثرا مهاجرین روستایی هستند که به منظور گذراندن بهتر زندگی راهی شهرها می شوند. مناطق زاغه نشین، آلونک نشین، کپرنشین و در مفهوم ملی حاشیه نشین، بخش های مورد غفلت واقع شده از شهرها هستند که شرایط زندگی و مسکن در آنجا بسیار پایین و نامناسب است. بر همین اساس شهر بابل با جمعیتی بالغ بر 201335 نفر از شهرهای بزرگ و مرکزی استان مازندران است. بررسی های صورت گرفته ابتدا با استفاده از روش کتابخانه ای و در روش میدانی با استفاده از پرسشنامه که از شهروندان این شهر به صورت نمونه گیری تصادفی ساده و با استفاده از فرمول کوکران نمونه مورد نظر 320 نفر برآورد شد. نتایج حاصل از بررسی های میدانی نشان داد: حاشیه نشینی با جرم رابطه مستقیم و نزدیک دارد. اکثر پاسخگویان نیز وجود امور غیرقانونی مانند ساخت و ساز های شبانه، پایین بودن امنیت و سرقت را در حاشیه شهر بابل به شدت تایید کرده اند. از طرفی حاشیه نشینان دولت را که نماد مدیریت جامعه است، به ویژه شهرداری ها را مسئول اصلی وضع خود می دانند

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، پیامدهای اجتماعی، شهر بابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631952>

